

Permes nje xhami

Michele Cènnamo

Permes nje xhami

Perkthyer nga Vjola Myrto

Liber Iter
edizioni elettroniche

Permes nje xhami

Permes nje xhami

nje histori dashurie ne vargje

nga Michele Cènnamo

Perkthyer nga Vjola Myrto

Liber Iter
edizioni elettroniche

Michele Cènnamo

Michele Cènnamo është gazetar dhe shkrimtar, korrespondent special i *Avvenire*, për të cilin momentalisht kuron rubriken 'L'Italia che cresce' (Italia që rritet) në edizioni on line të së përditshmes katolike.

Fillimet e tij në gazetari datojnë 1968 në moshe shumë të re, ndërsa bashkëpunimi me *Avvenire* paraprihet nga bashkëpunime të rëndësishme me *Il Tempo*, *Momento Sera*, dhe *La Domenica del Corriere*.

Në karrierën e tij si shkrimtar, gjejme publikimin e mbi njëzet librave, disa prej të cilëve të realizuar me bashkëpunimin e Franco Vaudo. Vepra e fundit e publikuar është **Bernadette e Lourdes**, një histori e rindertuar mjeshterisht duke u bazuar në dokumentat e ruajtura në arkivin e Vatikanit, e sjelle tek lexuesi në formë romani.

Permes nje xhami

Krahas ketyre aktiviteteve, autori ka bashkuar edhe ate te poetit, disa prej veprave te tij jane publikuar ne kinezce dhe greqisht.

Jeton ne Milano, perzonazh rreshqites dhe i thjeshte si cdo poet, eshte ne dispozicion te kujtdo qe deshiron te kontaktoje me te per te folur per veprat e tij, apo thjesht t'i shprehi drejt per drejt opinionet personale.

Celular 347 4133183

Hyrje

Nuk ndodh shpesh ne nje shoqeri si e jona, imorale, plot me shtremberime dhe mizori, te gjejme hapesire per dashurine, per ndjenjen apo per pastertine e shpirtit.

Ne kete realitet te papranueshem, te publikojme apo te flasim per poezi mund te duket nje sforcim i pamase por kush tha qe dashuria po mbaron dhe qe po shnderrohemi ne robot pa shpirt, pa ate ndjenje qe gjithmone ka dalluar njeriun nga kafsha?

Ky vellim tregon te kunderten, duke qene se ne keto pak rreshta lexohet vuajtja e nje jete te tere, ndjenja e nje njeriu akoma gjalle, i forte dhe pershtjelles me emocione asnjehere te shuara.

Ndjeshmeria e Tij , ndonjehere edhe e maskuar per te mbijetuar, shfaqet dale nga dale sa here qe meson t'a njohesh dhe shpirti i femijes qe ndodhet ne cdo poet te vertete arrin, me fjale te thjeshta, te qelloje ne zemren e cdo

Permes nje xhami

kujt qe jeton apo deshiron te jetoje me ndjenja dashurie, te cdo kujt qe ka etje per fjale te perkthyer ne nje gjuhe hermetike por te mbushur me te verteta, te lodhur nga ngjarjet por gjithnje universale dhe e kuptueshme per te gjithë.

Michele Cènnamo ka perkthyer jetesen me dashuri, aty ku cdo njeri prej nesh mund te identifikojë veten, te kaloje momente jete, te analizuar hollesisht, duke na bindur qe eshte Poeti i fundit i brezit te tij.

Leonardo Echeoni

Do te kisha dashur te isha ndryshe
ndoshta te hidhem ne nje zjarr,
qe me pas te me modeloje dashuria
krijim i mendjes tende.

Do te kisha dashur te te krijoja une,
ndoshta duke vjedhur magjine e nje kohe,
te shkuar,
per te te shfaqur me pas shpirtin tim,
kaq cigan.

E di qe e shkreta lulja ime e fushes,
neser do te vdese,
por frymemarrjen e fundit,
do e kete nga goja jote.

Te imagjinoj ne gjysme hijen e dhomes tende
dhe e di qe cdo nate do te me kerkosh,
por shikimin e fundit
do t'a dhurojne,
syte e mi te trishte.

Kur ne qiejte e ngrysur,
nje shqiponje do te shenoje sahatin tim,
do te perkulesh koken tende te embel.

Kur fytyra ime e lodhur,
ne ate pranvere te hidhur,
do te vyshket,
do te gjesh ne duart e tua,
portin e saj te mbriritjes.

Do te me presesh,

si nje rrefugjat dashurie,
i projektuar
ne kepin kalimtar te jetes,
pergatitje e vdekjes sime.

Fjale te hidhura do te shqiptosh,
Dhe pleqeria ime e parakohshme,
do te jete konfuze,
ne pluhurin e nje toke qe do te me mbuloje,
perfundimisht te qete.

Syte e mbyllur,
do te ruajne,
si rifleks ekstrem,
buzeqeshjen tende per kete jete te kote,
ne kerkim,
te nje rifuxhi te pa njohur

Permes nje xhami

per mua,
i mbuluar nga nje dhimbje e argjendte.

Momente te nje iluzioni te embel,
qe mblodha,
midis gjetheve te rena,
te pemes,
te takimit tone te pare.

Fjale bosh qe era te solli,
me lajmerimin,
e nje pritjeje te re,
ndersa do te kthehen hijet e se shkuares.

Kreshma e bardhe
e deshires sime te fundit,
do te ledhatoje fytyren.

Hena e zbehte do te na buzeqeshi e qete,
ne te dale te asaj taverne
do te degjohen te bertiturat,
e disa klienteve,
te perzene nga nje hanxhiut te keq.

Ne dendesine e shkurreve,
te fshehur,
do te rizbulojme
nje uje burimi te kthjellet,
qe do te preke
token e zymte ne heshtje.

Te arratisesh larg,
permes tokave te zemres tende,
te hedhesh pas vetes,

hithrat e kujtimeve te tua.

Te harrosh dite,
te perbera me asgje,
te besosh ne nje histori,
te hidhur,
si perkedhelite e tua.

Te kapesh fjalet e kota,
me pas per te qare,
ndersa papritur,
do te thermohen ato endrra,
te diktuara nga shikimet e tua,
te dashurise.

Nese do te isha nje tjeter,
do te te shtrengoja

pa te kerkuar asgje,
por,
koha e paepur,
me terheq me vete.

Dokumenta qe shenojne,
sikletshem,
ne fletoren time te vjeter,
te gervishtur me lot.

Probleme,
qe lexova mbi fytyren tende,
ate mbremje,
pas qoshes se shkolles sime.

Fjale qe shushuritjet e se sotmes,
do te fshijne,

pa medyshje,
nga mendja jote.

Imazhe,
te nje momenti,
qe ndaloi mbi buzet e mia,
afer te tuave.

Ne perjetesine e kohes
drita e botes,
do te pershtjelli fushat e fildishta,
ne kishen e modeste,
edhe pllaka me mbishkrim e sacrifices sime,
do te perkulet,
ngadale.

Nje gjykates i paepur,

Permes nje xhami

do te konsideroje ate jete qe me dhurove,
nje mengjes,
te nje vjeshte kalimtare,
ndersa rehatoheshim me avash,
ne rrugen e shkrete,
gjethet.

Do te jete mesazhi,
i nje njeriu,
qe uleret historine e tij,
ne qetesine e nates,
nje njerezimi,
te mbyllur,
nga nje indiference e perditshme.

Do te kyc,
pas vetes,

Permes nje xhami

porten e dashurise tende,
do te te le ne erresire,
ne ate dhome,
qe shume here na pa bashke,
per t'u kthyer drejt paqes,
se ireales.

Kur, me pas,
nata do te te mbeshtjelli,
embelsisht,
ne heshtjen e kohes,
mes luftes se dashurise,
do rijetosh kujtimet
qe kishe fshehur,
ne thellesine e kujteses tende.

Vuajtja e nje viti,

Permes nje xhami

kaluar ne pafundesine e hapesires,
de te kene rreth vetes,
jehonen e nje frymemarrje tenden,
ndersa do te alternohen
imazhet e fytyres sime.

Konsiderimet e njerezve,
ata te perditshmit,
nuk do te lendojne me,
do te kesh humbur momentin e fundit
te lirise tende,
do te mendosh per gjerat e mia,
qe une te shushurisja,
do t'i besosh perrallave te mrekullueshme,
te jetes sime.

AtHERE,

Permes nje xhami

do te kene fluturuar larg
ditet e lumturise time
dhe hidherimi I se nesermes,
do te te kete dhuruar,
buzet e tij te vdekjes.

Do eci mbi reren
me nje dobesi te vazhdueshme,
per mos lene gjurme
te kalimit tim,
por nje fllad melankolik,
do me ulerase shakane mizore,
te nje deshire te pamundur.

Lejleku i fundit,
nuk do te kthehet kurre me
mbrapsht,

ka fshehur pas vetes,
deshiren per te jeutar,
si mua.

Nuk do te shohesh trishtimin,
e veshtrimit tim,
sepse do te injorosh,
cdo moment
te kohes sime.

Do refuzosh te mbledhesh
ate lulen e terrte,
qe nje toke e thate
do te kete pjelle
ne grumbullin e gureve mbi mua,
por do te vraposh
drejt hijes time,

duke i fshehur vetes,
ulerimat e dashurise,
qe nuk mund te degjosh.

Pyetje bosh,
qe do mbeten,
gjithmone,
pa pergjigje,
duke te mohuar rrugen e vetme
te asaj drite antike,
qe te con drejt asgjese se perjetshme,
te se nesermes tende.

Do te me lesh,
vetem,
me trishtimin,
e nisjes tende,

duke marre me vete,
bagazhin e paepur
te dhimbjes,
vuajtjet e rinise time.

Ne rrjedhen e lumit,
guret e gerryer nga uji,
do te jene aty,
te palevizshem,
te presin ardhjen tende.

Shtrire mbi barin e njome,
te mengjesit,
do te filloj te fantazoj,
pa nje arsye te vertete.

Do te ndjek endrrat me sy hapur,

do te te dua prane,
ne iluzionin e nje te djeshme,
tashme te sfumuar.

Magji e nje atmosfere,
thuajse enderruese,
por realiteti do te doje te jete i pranishem,
ne disfaten e luftes time.

Nje perkedhelje e lehte
mund te bej te harrojme,
ato lule,
qe dimri
ka mbytur ne vetvete,
por nuk do te celin kurre,
ato margaritat e vogla,
qe nje traktor i rende

shtypi ne fusha.

Atij qe do te te zgjasi doren,
mos i moho me nje buzeqeshje tenden,
ke mesuar jeten,
permes loteve.

Rruga e bardhe,
e shenuar me gisht,
nga te moshuarit e fshatit,
pergjate gardhit te takimit tone,
sot,
u ngjye me te kuqe, per gjakun tim.

Mormorimat e fundit
ia ulerita vdekjes,
doja te luftoja akoma,

Permes nje xhami

bashke
me shpresen kalimtare te kohes,
kimerat
e momentit fluturak
nuk do te shkelqejne me,
per te me shoqeruar
ne udhetimin e madh,
drejt botes se re.

Jehona

e nje kenge te larget,
do te kthehet dhunshem,
per te te shfaqur dhimbjen time te gjalle,
do te jene vetem
fjale te zbeheta.

Fluturat e verdha

Permes nje xhami

te kujtimeve te tua,
do te fluturojne lart,
drejt qiellit,
do te ul shikimin,
i frikesuar
per gjithshka dhe per asgje.

Ne emer te dashurise,
do te dua te shkepus,
nga simbolet magjik te qenies,
forcen
te kthehem ne token time,
ne te ftohtin e mbremjes,
ndaj te erruri,
edhe artizani i moshuar
i mbyll deren me shul

melankonise se mendimeve te mia.

Te zhdukem keshtu,

pa i thene asgje miqve,

nenes,

gruas,

le largohem me te shkuaren,

te hidhem komplet brenda jetes,

duke lene canten e shpines,

ne depoziten e kujtimeve.

Te degjova te shushurisesesh...

“Une nuk iki”

por nuk mundja te te ndiqja me

me sy.

Ishe mes njerezve,

Permes nje xhami

e permbytur
nga rruget e nje qyteti te thate.

E gjeta veten,
prane nje plazhi,
qe ate mengjes,
te nje nentori te ngrohete,
na pa te vetem ne bote.

Atehete nje puthje
permbante te nje mije pergjigjet
per pyetjet e dashurise tone,
deri me sot,
pastaj heshtja,
ajo e nje kohe
qe nuk na braktis me.

Plaku me geshtenjat e tij,
ne qoshen e rruges,
thuajse te shkrete,
nuk do te bertase me,
ka mbetur nje vend bosh,
per te dy.

Do doja te te kisha ketu,
me mua,
si heren e pare,
me buzeqeshjen e dashurise,
shoh ne te kundert,
disa hije ne fytyren tende.

E di qe po pret
kimeren e fundit

te nje shprese,
qe quhet,
thjesht iluzion.

Bote e vetmuar,
e nje kerkimi te larget,
kur mbylla syte,
per t'u kthyer mbrapa ne kohe.

Krahët e jetes,
te zgjatura ne pandergjegjesine sepse,
shtrenguan erresiren bosh,
ndersa figura jote kishte ikur,
drejt destinacioneve te reja.

Momente te paparashikueshme,
te nje dashurie te gdhendur ne te kaluaren,

ne ullishtet,
shkretetimin e nje stuhie te zymte,
do te perkule krenarine e atyre pemeve.

Lutjet e nje gruaje,
qe ne rete e embla te nje iluzioni,
sakrifikojne jeten e tyre,
dhe pyesin veten,
per fazat e alternuara te nje dite,
te ndertuar ne reren e se sotmes.

Vazhdon ky riprezantim,
ne skenat pafund
te jetes,
qe kush na pa proagoniste,
te nje perralle,
ne te cilen ke dashur,

Permes nje xhami

vetem te improvizosh,
duke harruar batutat e tekstit.

E ardhmja

mbyllet mbi buzet e tua,
dhe merr nje embelsi,
te panjohur per mua,
gjithcka trasformohet,
nen shenjen e fuqise tende,
por mbeten shenuar lehte,
shprehjet e tua te nje kohe.

E shkuara,

e harruar nga kush nuk di te kujtoje,
do te mbeshtjelle,
permes spiraleve te mjergulles,
floket e tu,

Permes nje xhami

qe dashuroja te ndjeja mbi fytyren time.

Nuk do te shkojme me drejt hekurudhes,
te presim trenin e shpejte te pasdites,
nuk do te presim me,
ate lokomotive te zhurmshme,
si dy femije,
te rritur shume shpejt.

Nuk do te kete lule te fushes,
anes se rruges,
dimri i ashper do te kete permbytur
me bore
edhe gonxhen e fundit.

Do te mbeten pleqte,
ulur prane kishes,

Permes nje xhami

duke menduar per nje mije gjerat,
qe do te donin te kishin patur,
nuk do degjojme,
atje lart ne mal,
te bertiturat e te qeshurave tona.

Edhe kur autobuzi te zhduket,
pas ktheses,
do qendroj vetem duke pyetur pse.

Naten rrugicat,
do kene oret e mia te gjumit,
do numeroj me te dehurin e perhershem,
vuajtjen time te dashurise per ty.

Atehere,
do ngjis nje hap,

Permes nje xhami

ne shkallen e se nesermes,
do te numeroj hapat qe na ndajne,
pellgu i fshehur ne pyll,
do te zhduket,
si me magji,
do te mbeten fantasmata,
qe jetuan me ne.

Do fshijme

gjurmimet

per t'u arratisur bashke,

por ti,

do me leshosh doren,

per te perparuar e vetme,

kur te kerkosh keto gishta,

do te gjesh vetem shterpe,

djegur nga dielli.

Njeriu i se djeshmes,
do jete zhdukur,
per te mos pare mbrapa,
ndersa te shoqerojne,
ankthet e tij te harreses.

Nga gjembat
nuk do te sperkase linfa,
e ekzistences time,
te tjeret
do pyesin mes tyre,
ne c'menyre munde te me duash,
kaq shume.

Do duash te bertasesh,

pa driten e yjeve,
edhe toka do te mbylli
hendeqet e saj,
do te te braktise
edhe vdekja,
vetem,
me figurat e unit tend,
imazhe te alternuara,
te nje historie hipotetike,
si e jona.

Do te kthesh shikimin ne horizont,
qetesisht,
do ndjehesh e rrethuar
nga njeqind hekura,
nga fati yt,

irealiteti i nature,
kurse,
ne luften per te ditur,
do zbulosh cmendurine e dhimbjes.

Balona e fantazise,
do te nise fluturimin e saj te lire,
si ne nje loje te larget,
do e ndjekim pas,
permes vendeve te huaj,
me shikimin drejt ne qiell.

Nje ere, e kundert,
do e shtyje,
drejt Lindjes,
me kot,
do te perpiqemi

ta marrim me vete.

Fija imagjinare,

qe e lidh me doren tende,

do te keputet,

me dhunen

e nje jete shekullore.

Nje dite

do te kthehem me kujtimet,

te flasim per lamtumiren tone,

do pyesim veten ne heshtje,

duke pritur sekondin fatal

te asaj ore.

Do vazhdojme

te shenojme ne ajer,

Permes nje xhami

gershetime magjike,
ne vetedijshmerine e se kotes
te xhesteve tona,
mundime te nje moshe,
te lene mes gjerave te vjetra
te catise,
kur vraponim te fshiheshim,
ne dollapin e pluhurosur,
te braktisur,
ne nje qoshe te zymte.

Ulur ne stol,
ne ate park periferie,
shoh te lumtur femijet te vrapojne,
pyes veten
nese edhe une nje dite,

kam qene si ata.

Kthehen ne mendje,
kujtimet e nje te shkuare,
qe jeton akoma ne te tashmen.

Do doja te kisha ndjere
ate dore,
mbi koken e vogel,
te atehershme
dhe jo fjalet e nje kohe,
sigurisht jo timen.

Me dimrin tek porta
dhe hunden
e shtypur mbi xhamin me avull,
enderr e nje burri,

Permes nje xhami

te rritur shume shpejt,
ne rruge vashdojne te qeshurat
e nje grupi te vogel,
te qete,
isha gati te zbrisja shkallet,
por gjeta nje porte me shul,
qe quhet vetmi.

Ne punen e perhershme,
me ate xhakete
konsumuar nga te veshurat e shpeshta,
pantallonat verore,
edhe ne mes te vjeshtes,
beja gjoja sikur s'kishte problem,
jeta
nuk i binte kurre ziles

Permes nje xhami

se marrjeve te mia te frymes.

Kur me vune

ne fashen e ngushte te drurit,

nuk kisha lene parate

per nje karroce,

te terhequr nga kater kuaj te bardhe,

atehere,

besova,

se isha i harruar nga te gjithe,

edhe nga ty,

por para se toka

te me mbulonte syte,

te pashe,

duke qare,

ne varrin tim te thate.

Luaj me dellinjen e fundit,
para se te kthehem
ne gjunje,
ne gjykimin e Judes,
fajtor i drejte,
i nje dashurie
te shperbere ne asgje.

Qeveris boten,
kush nuk di te ruaj
kete fare te keqe,
bime e dobishme e zemres tende,
zhgenjyeshem,
imagjinoj
histori gjerash te vogla,

duke imituar
rrahjet e embla te henes.

Eshte thare,
edhe burimi i deshires,
pa e vene re,
fillova
te fshij
kujtimet,
duke marre ne vete hirin,
e njeqind turrash druve,
djegur nga kerkesat e jetes.

Buzet
te ndritura nga nje llampe e larget,
marrin me vete

Permes nje xhami

gjethet e pyjeve te shquar,
fragmente qe perplasen
under bykut te asaj anijeje,
te percaktuar vetem nga nje shkelqim i lehte.

Festa eshte afer,
me perlat kalimtare
te se nesermes,
por ererat e ftohta te ndergjegjes,
do te prishin barrierat
e njerezve te shkrete.

Neser
nuk do te numeroj me minutat,
do lexoj ne shikimet futurak,
fjalet e tua te lamtumires,
do te shkruaj nje mije fraza,

Permes nje xhami

te kota,
si nje femije,
i frikesuar nga erresira,
ne kerkim te nje qielli te vrenjtur,
nga pritja e nje te neserme te ndryshme,
do te kthej hapat,
ngadale,
duke injoruar vleren e kohes.

Keshtu vazhdon,
eshte vetem nje zhurme e shurdhet,
nje varg i ngadalte i fantazise,
por jane vetem
pika uji te erreta,
qe bien drejt meje.

Shume shpesh perqafoj
hijen tende,
nen ate dritare,
te mbyllur dhe te erret,
ne pritje qe te ndizet nje drite,
pastaj vijoj,
pa pare mbrapa,
duke kerkuar mes gureve te rruges,
nje buzeqeshje te fundit.

Iterhequr nga kater kuaj te zinj,
do te udheheq ballon
e iluzionit te fundit,
deri sa te shoh
shikimin tend te atehershem.

Nga shkemb i kohes,
do te shfaqet hija
e nje shqiponje te larget,
do te flak shigjetat,
e mprehura,
me harkun e fildishte,
te kujtimeve te tua,
do te zbres,
ne zonen e shkrete per te pritur
momentin e luftes.

Do te leshohem ne reren e ashper,
mizore,
ne kerkim te nje dorezimi te heshtur,
bishat feline

do te me ngulin kthetrat
ne vithe
dhe nje gjak i embel do te me mbushe me dashuri.

Do te degjosh
lutjet e tingujve memec,
te thate,
ndersa do te kthej,
syte e pergjeruar
drejt mbrojtjes
se atij zoti pagan,
i habitur,
do te shoh,
auroren e perendimit tim.

Ku kane perfunduar,

ato lote
te humbur
ne nje mbremje te ftohte,
pranvere,
buzet e tua te dashurise
me duan akoma me vete,
perpiqem te kuptoj
njeqind pyetjet
qe cdo here kthehen
te kerkojne
cmimin e hidhur te jetes sime.

Do te ndertoj,
tulle mbi tulle,
mbi reren e se nesermes
premtimet e kujteses,

mercenar
per nje perkedhelje,
per nje buzeqeshje,
do te drejtoj hapat e mi,
duke emigruar nga toka,
qe me pa foshnje,
nje supe pa kripe
do te jete ushqimi,
i iluzioneve,
te celura,
midis gjetheve te nje mimoze delikate.

Mbreti Sers mitik,
drejtome
kuroren e komandes,
pemen e sofres,

Permes nje xhami

do te permbyset nga sklleverit e tu,
mulliri nuk do te bluaje me,
vreshtat nuk do japin me kokrra ngjyre ari,
nuk do te ndertojne monumente
per heronjte
por mbi mal,
do te murmurisin akoma,
nostalgjite memece
te nyjeve te mbeshjtjella ne nate.

Rete sjellin me vete

oazin e nje endrre te larget,
mbrapa
vegjeton harresa e mendimeve,
te shkelur nga indiferenca jote.

Hijet gjejne

perberjen e tyre

ne fantazine e njerezve,

zjarri digjet

dhe ne zjarrin

e fshatit,

humba parajsen e fundit

per te ardhur drejt teje,

mbetur midis duarve te mia.

Atehere,

do te kthehemi te lodhur,

perkulur nga dhimbja,

pa gjetur me forcen per t'u ringritur,

ndersa do te skicohen ne qiell,

linjat e nje dashurie te pamundur.

Deget e thata te se shkuares
do te mohojne
kete mbreteri tonen,
do te na bejne me faj
per lindjen e diellit,
nje ngjitje e shpejte drejt te panjohures
dhe do te zbulojme ngjashmerite perjetesore
te shtegut ekstrem.

Mbrapa shtepise,
paqen e nje historie te shkuar,
kete mbremje do te dhuroj,
duke mbyllur syte.

Do te jene endrrat e perhershme

qe do largohen nga une,
ne heshtje,
si dikur,
shpesh shpikim fjale,
duke pritur driten e nje se neserme
qe nuk do te vije kurre.

Mbrapa asaj shtepie,
do te genjej veten sikur do kthehem femi,
do filloj te vrapoj neper fusha,
te ndjek
nje mije fluturat e urrejtjes,
duke vazhduar te te dua,
duke numeruar keshtu minutat.

Isha mes te tjereve,
nje fytyre,

Permes nje xhami

fatkeqsisht, anonime,
ai veshtrim,
i hedhur ne horizont,
kisha nevoje te krijoja nje shpirt,
per jeten time,
kisha deshire te besoja
ne nje Zot,
per ta shkaterruar me pas.

Permes nje xhami

Te drejtat i rezervohen

Shtepise botuese elektronike Liber Iter

Ndalohet riprodhimi i vepres ne cdo lloj formati, forme
dhe transmetim te dhenash, denohet ne baze te ligjit si
pasoje e rregjistrimit te vetem dhe personal

Publikuar ne 2011

nga

Liber iter

Edizioni elettroniche

ISBN 978-88-96705-61-2

Permes nje xhami

Publikime te tjera ne site

Nga i njejtj autor:

Le dolci illusioni, Michele Cénnamo, 2010,
<http://www.liberiter.it/?p=314>

Ne te njejtjen gjuhe:

Sekretet e piktures dhe tregut te saj, Leonardo Echeoni, 2010,
<http://www.liberiter.it/?p=286>

LICENCE PERDORIMI

Bleresi i nje teksti ne format elektronik impenjohet ne respektimin e kushteve qe vijojne:

- 1.** Permbajtja e librit i perket ekskluzivisht autorit dhe nuk mund te shperndahet teresisht apo pjeserisht ne emer tjetër.
- 2.** Kopja qe i deroghet bleresit duhet te qendroje e vetme dhe nuk mund per asnje arsye dhe ne asnje menyre te riprodhohet, shumfishohet dhe transmetohet personave te trete pa lejen e shtepise botuese e cila eshte pronare e saj.
- 3.** Ndalohet shperndarja nepermjet kopjeve te shtypura.
- 4.** Leximi i pdf i lejohet vetem bleresit te licences, i cili pas blerjes mund t'a perdore ne jo me teper se tre dispositive elektronik per lexim, dhe te cilet jane prone personale
- 5.** Nuk lejohet kalimi i tekstit elektronik ne suporte informatike, prone e personave te trete.
- 6.** Ndalohet cdo lloj forme riprodhimi (edhe nepermjet email apo fax), dhenja publikut, shperndarja, shitja dhe cdo lloj tjetër menyre per perdorim ekonomik apo moral te cilat i rezervohen vetem pronarit te librit.